მეორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია - ნომერი ოცდათოთხმეტი

ეზეკიელი — ნომერი თხუთმეტი

Jeff Pippenger
2026-10-28

ხუთი დაფარული თვე

მეათე მუხლში წარმოდგენილი ისლამის უწყება ჯოსაია ლიჩმა 1838 წელს მეთხუთმეტე მუხლში მითითებულ დროსთან კავშირში წარმოადგინა. იმ დროს წინასწარმეტყველების ზოგიერთი ელემენტი ლიჩისთვის დაფარული იყო. 1840 წლის 1 აგვისტოსთვის ლიჩმა გამოაქვეყნა უფრო საფუძვლიანი განმარტება, რომელიც ემყარებოდა იმას, რაც მას 1838 წლის შემდეგ „ხუთი თვის“ უწყებიდან გაეცხადა. 1838 წელს გამოცხადების მეცხრე თავის „ხუთი თვის“ უწყების ნაწილი ლიჩისთვის დაფარული იყო. ხუთი თვის წინასწარმეტყველების დაფარულ ნაწილს ლიჩისთვის ბეჭედი 1840 წლამდე აეხსნა და ბეჭდის ახსნამ 1840 წლიდან 1844 წლამდე ღვთის ძალის გამოვლენა გამოიწვია.

მეხუთე მუხლში მოხსენიებული ხუთი თვე 2026 წლამდე დაფარული იყო. როდესაც ელისაბედი ხუთი თვის დამალვის შემდეგ გამოჩნდა, მას მარიამი შეუერთდა. მარიამი დამალვის ხუთ თვეს ათი ქალწულის იგავთან აკავშირებს, რადგან, ელისაბედისგან განსხვავებით, მარიამი ორსული ქალწული იყო, ელისაბედი კი — შვილოსნობის ასაკს გადაცილებული ორსული ქალი. ორივე შობა თავისებურად სასწაულებრივი იყო, მაგრამ მარიამი ქალწული იყო. ყველა წინასწარმეტყველი ქვეყნიერების აღსასრულზე საუბრობს, ხოლო უკანასკნელი დღეების ქალწულები, რომელთაც მარიამი განასახიერებს, ის ხუთი ბრძენი ქალწულია, რომლებიც მესამე ანგელოზის ფილადელფიურ მოძრაობას შეადგენენ და რომელთა რიცხვიც ას ორმოცდაოთხი ათასია. ელისაბედი და მარიამი ერთმანეთს მეექვსე თვეში, ელისაბედის ხუთთვიანი დამალვის შემდეგ, ხვდებიან. მეხუთე მუხლში მოხსენიებული ხუთი თვე 2026 წლამდე დაფარული იყო.

როდესაც იოანე დაიბადა, მარიამი ნაზარეთში დაბრუნდა და ზაქარია აღარ იყო მუნჯი. მარიამი ელისაბედთან იყო მანამ, სანამ კვირადღის კანონის დროს კარი არ დაიხურა, როდესაც წინასწარმეტყველება მეტყველებს. ზაქარია არის ალფას ნიშანსვეტი, რომელსაც მეტყველების უნარი ერთმევა, და ასევე ომეგას ნიშანსვეტი, რომელიც თავისი ძის დაბადებისას მეტყველებს. ზაქარია დასაწყისშიც არის და დასასრულშიც და განასახიერებს როგორც პირველ, ისე მესამე ანგელოზს. ელისაბედი მეორე ანგელოზის უწყებაა, მარიამი კი — შუაღამის ღაღადისის უწყება, რომელიც ელისაბედს დაფარულად ყოფნის ხუთი თვის ბოლოს უერთდება.

ნოეს რვასულიანი ოჯახი ხუთი თვის განმავლობაში კიდობანში იყო დამალული, შემდეგ კი კიდობანი არარატის მთაზე შეჩერდა. შუაღამის ძახილი ექსეტერში მეორე

ანგელოზს შეუერთდა და გაგრძელდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს კარის დახურვამდე, რითაც აღსრულდა ათი ქალწულის იგავი. მარიამი ექსეტერში ელისაბედს შეუერთდა და იოანეს დაბადებამდე მასთან დარჩა.

უწყება, რომელიც 1838 წელს ლიჩისთვის დაფარული იყო, „ხუთი თვის“ უწყება იყო. ხუთი თვის დაფარვა კიდობანში მყოფი რვა ადამიანით არის წარმოდგენილი; ეს არის ელისაბედის დამალვა ორსულობის პირველი ხუთი თვის განმავლობაში. 1838 წელს სწორედ უფალს ჰქონდა ხუთ თვეზე ხელი გადაფარებული, ვიდრე მან ხუთ თვეს ხელი არ მოაშორა და ლიჩს საშუალება არ მისცა, თარიღი მის აღსრულებამდე ათი დღით ადრე გამოექვეყნებინა. როდესაც უკანასკნელ დღეებში ხუთი თვის უწყებას ბეჭედი ეხსნება, როგორც ეს ახლაა წარმოდგენილი, თქვენ ექსეტერის საბანაკო შეკრების ექვსდღიან პერიოდში ხართ, 1844 წლის 12-დან 17 აგვისტომდე, რომელსაც სამოცდაექვსი დღე მოჰყვა 1844 წლის 22 ოქტომბრის დახურულ კარამდე. სულ სამოცდათორმეტი დღე იყო, მაგრამ როდესაც ისინი წინასწარმეტყველურ ხაზზე თავსდება და შემდეგ მიჯნები ცალ-ცალკე გამოიყოფა, ჩანს, რომ ალყის ნიშანი, რომელიც ექსეტერის საბანაკო შეკრებით იყო წარმოდგენილი, ექვსი დღე იყო, რომელსაც დახურულ კარამდე სამოცდაექვსი დღე მოჰყვა. წინასწარმეტყველური თვალსაზრისით ეს პერიოდი წარმოდგენილია როგორც 6 6 6.

ალყის ისტორიას, რომელიც ექსეტერიდან 22 ოქტომბრამდე პერიოდით არის წარმოდგენილი, კაენის მეექვსე თაობის წარმომადგენელი ლამექი განასახიერებს. კარი იკეტება უშუალოდ მას შემდეგ, რაც ხუთი თვის წინასწარმეტყველებას ბეჭედი აეხსნება. ის თანდათანობით იკეტება, მაგრამ ადვენტიზმისთვის ეს პროცესი 9/11-ის დროს დაიწყო და ალყის დროს სრულდება. როდესაც ალყა დადგება, თქვენ გამოავლენთ ან კაენის შტოს ლამექის, ან შეთის შტოს ლამექის ხასიათს. ამ ისტორიის რიცხვი კაენის შტოს ლამექისთვის არის 6 6 6, ხოლო შეთის შტოს ლამექისა და გამარჯვებული ეკლესიისთვის — 7 7 7.

ორი ლამექითა და 666-ით ან 777-ით წარმოდგენილი ორი ხასიათის გამოვლენა იწყება იმ მოვლენებით, რომლებიც ადვენტიზმს საზოგადოების ყურადღების ცენტრში აქცევს, როდესაც ისმის კითხვა, თუ რატომ დუმდნენ ადვენტისტები ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების შესახებ გაფრთხილებაზე. სულ უფრო გამწვავებული დაპირისპირება იქცევა მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის დახურული კარის წინმსწრებ თვალსაჩინო დემონსტრაციად, რომლის წინასახეც პანდუსზე ასვლით კიდობანში შემავალი ცხოველები იყვნენ. ამ სულ უფრო გაძლიერებული თვალსაჩინო გაფრთხილების წინასახეს აგრეთვე წარმოადგენდა ელიას გამოცდილება ქარმელის მთაზე და 1844 წლის მილერიტთა მოძრაობა.

ალყის წინასწარმეტყველური სტრუქტურა

ქალაქის განადგურებით დასრულებული ალყის წინასწარმეტყველური სტრუქტურა წარმოადგენს დროის მონაკვეთს, რომელიც ნიშნით იწყება და ნიშნით მთავრდება. იგი წარმოადგენს როგორც დროის მონაკვეთს, ისე დროის კონკრეტულ მომენტს. ხატების ჩამოყალიბების პერიოდი სხვადასხვაგვარად არის წარმოდგენილი.

ღვთივშთაგონებულ მოწმობაში ამგვარი ყოველი წინასწარმეტყველური სტრუქტურა წარმოადგენს მხეცის ხატებით გამოცდის პერიოდის წინასახეს, რომელიც კულმინაციას მხეცის ნიშნით აღწევს.

> „‘მხეცის ხატება’ წარმოადგენს განდგომილი პროტესტანტიზმის იმ ფორმას, რომელიც მაშინ ჩამოყალიბდება, როდესაც პროტესტანტული ეკლესიები თავიანთი დოგმების იძულებით დასამკვიდრებლად საერო ხელისუფლებას დახმარებისთვის მიმართავენ. ‘მხეცის ნიშანი’ ჯერ კიდევ განსამარტავია.“ დიადი ბრძოლა, 445.

დროის ეს მონაკვეთი იმ ხატის ჩამოყალიბებას ასახავს, რომელიც მხეცისათვის იქმნება და მხეცის ხატია; მხეცის ნიშანს იძულებით ამკვიდრებენ მაშინ, როდესაც ჩამოყალიბების პროცესში მყოფი ხატი იმ ეტაპს აღწევს, როცა უკვე შეუძლია თავისი სიტყვით შემოიღოს კვირადღის კანონი. იერუსალიმის განადგურებისას ნაბუქოდონოსორი რომის ძალაუფლების ნიშნის წინასახე იყო. იქნება ეს ბაბილონი თუ რომი, ალყის სტრუქტურა ყურადღებას ამახვილებს უკანასკნელი დღეების ჩრდილოეთის მეფეზე. ორჰანის მიერ 1333 წლიდან 1337 წლამდე წარმოებული ალყა და ოთხწლიანი პერიოდი 1449 წლის 27 ივლისიდან 1453 წელს კონსტანტინოპოლის ალყამდე არა მხოლოდ 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე პერიოდის წინასახეს წარმოადგენს, არამედ ეს ალყები ისლამის, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების აღმოსავლეთის ქარის შვილების, როლზეც ამახვილებს ყურადღებას. ჩრდილოეთის მეფისა (ბაბილონისა თუ რომისა) და აღმოსავლეთის ქარის თემა არის დანიელის 11:45-ში მოხსენიებული „ამბები აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთიდან“.

> მაგრამ აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთიდან მოსული ამბები შეაშფოთებს მას: ამიტომ დიდი რისხვით გამოვა, რათა მრავალი მოსპოს და სრულიად ამოწყვიტოს. დანიელი 11:44.

1449 წლის 27 ივლისიდან 1453 წელს კონსტანტინოპოლის ალყამდე გასული ოთხი წელი არა მხოლოდ ოთხწლიან პერიოდს აღნიშნავს, არამედ, 1448 წელს იოანე პალეოლოგოსის გარდაცვალების გათვალისწინებით, ეს პერიოდი ხუთი წლითაც არის წარმოდგენილი.

ეს სტრუქტურა წარმოდგენილია როგორც იერუსალიმის ორივე განადგურებაში, ისე ნოეს დროინდელ წარღვნაში. იგი გვხვდება ეგვიპტეში პირველი პასექის დროსაც, როდესაც აუცილებელი იყო, რომ დამღუპველ ანგელოზს სისხლის ნიშანი დაენახა კარზე, რომელმაც ფარაონი და მისი ლაშქარი ზღვაში შეიყვანა, სანამ აღმოსავლეთის ქარები არ გათავისუფლდა და წყლებმა აღთქმულ ქვეყანაში შესასვლელი კარი არ დახურა. ეს სტრუქტურა გვხვდება პერგამონის ეკლესიის ალფა-ისტორიაში, 313 წლიდან 321 წელს მიღებულ კვირადღის პირველ კანონამდე, და პერგამონის ომეგა-ისტორიაშიც, იუსტინიანეს 533 წლის დეკრეტიდან 538 წლის კვირადღის კანონამდე. პერგამონის შემთხვევაში ნიშანი ან ედიქტია, ან დეკრეტი, მაგრამ ორივე დასაბამს უდებს პერიოდს, რომლის კულმინაციასაც კვირადღის კანონი წარმოადგენს.

ეზეკიელისეული იერუსალიმის ალყისა და განადგურების სტრუქტურა ძვ. წ. 587 წლიდან ძვ. წ. 586 წლამდე პერიოდს მოიცავდა: დროის ინკლუზიური დათვლით — ორ წელს, ხოლო ექსკლუზიური დათვლით — 1,5 წელს. წინასწარმეტყველებაში ალყის კიდევ ერთი სტრუქტურაც ორწლიანი პერიოდით არის წარმოდგენილი პანიუმის ლაშქრობაში, რომელიც მოიცავდა პანიუმის ბრძოლას ძვ. წ. 200 წელს და სიდონის ალყას ძვ. წ. 198 წელს. ეზეკიელის მეუღლის სიკვდილი შეესატყვისება ლამექის სიკვდილს, იოანე პალეოლოგოსის სიკვდილსა და პანიუმის ბრძოლას.